

Sygn. akt I ACz 1144/18

POSTANOWIENIE

Dnia 16 listopada 2018 r.

Sąd Apelacyjny w Katowicach I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący - Sędzia: SA Roman Sugier

Sędziowie: SA Elżbieta Karpeta

SO del. Artur Żymełka (spr.)

po rozpoznaniu 16 listopada 2018 r. w K.

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa E. M. (M.)

przeciwko (...) Spółdzielni Mieszkaniowej w B.

o uchylenie uchwał

na skutek zażalenia powoda

na zarządzenie Przewodniczącego w Sądzie Okręgowym w Bielsku-Białej

z 14 sierpnia 2018 r., sygn. akt I C 795/18

postanawia:

oddalić zażalenie.

SSO del. Artur Żymełka SSA Roman Sugier SSA Elżbieta Karpeta

Sygn. akt I ACz 1144/18

UZASADNIENIE

Zaskarżonym zarządzeniem Przewodniczący w Sądzie Okręgowym w Bielsku-Białej zwrócił pozew E. M. wniesiony przeciwko (...) Spółdzielni Mieszkaniowej w B., w którym powód zgłosił żądanie uchylenia wszystkich uchwał z Walnego Zgromadzenia z 26 kwietnia 2018 r.

W uzasadnieniu podał, że powód nie uzupełnił braków formalnych pozwu oraz nie uiścił należnej od niego opłaty sądowej, co uniemożliwiło nadanie mu dalszego biegu, a w konsekwencji uzasadniało zarządzenie jego zwrotu na podstawie art. 130 § 2 k.p.c.

Powód w zażaleniu zaskarżył ww. zarządzenie w całości. Zarzucił że nie otrzymał wezwania do uzupełniania braków. W tej sytuacji zwrot pozwu uznał za bezzasadny.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługiwało na uwzględnienie.

Przewodniczący w Sądzie Okręgowym w Bielsku-Białej trafnie uznał, że wniesiony przez powoda pozew dotknięty jest brakami.

Zgodnie z art. 187 § 1 pkt 1 k.p.c. pozew powinien bowiem czynić zadość warunkom pisma procesowego, a nadto zawierać dokładnie określone żądanie. Wskazane odesłanie do warunków, jakim odpowiadać powinno pismo procesowe oznacza, że stosownie do art. 128 k.p.c. do pozwu należy dołączyć jego odpis dla przeciwnika procesowego. Zgodnie z art. 3 ust. 1 i 2 pkt 2 oraz art. 10 ustawy z 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (tekst jedn. Dz.U. z 2018 r., poz. 300) powód miał również obowiązek uiścić opłatę sądową od pozwu.

Dlatego prawidłowo został zobowiązany do doprecyzowania żądania i podania w tym celu przedmiotu zaskarżonych uchwał oraz ich numerów, jak również dołączenia odpisu pozwu i uiszczenia należnej od niego opłaty sądowej w wysokości 200 zł. Wszystkie te braki uniemożliwiały bowiem nadanie pozwowi prawidłowego biegu w rozumieniu art. 130 k.p.c. Zgodnie z zawartym w nim uregulowaniem jeżeli pismo procesowe nie może otrzymać prawidłowego biegu wskutek niezachowania warunków formalnych lub jeżeli od pisma nie uiszczono należnej opłaty, przewodniczący wzywa stronę, pod rygorem zwrócenia pisma, do poprawienia, uzupełnienia lub opłacenia go w terminie tygodniowym (§ 1), a po bezskutecznym upływie terminu zwraca pismo stronie (§ 2). Podkreślić przy tym należy, że wynikający z art. 130 k.p.c. tygodniowy termin do uzupełniania braków jest terminem ustawowym, co oznacza, że nie może być ani skracany, ani przedłużany. Strona, która nie dokonała czynności w tym terminie bez swojej winy może co najwyżej wnieść o jego przywrócenie.

Faktem jest, że warunkiem zastosowania rygoru zwrotu pozwu, jako konsekwencji nieuzupełnienia jego braków, jest uprzednie ustalenie, że powód został prawidłowo zobowiązany do ich usunięcia, co oznacza także kontrolę prawidłowości doręczenia takiego zobowiązania. W wyniku tej kontroli Sąd Apelacyjny ustalił, że powód istotnie osobiście nie odebrał zobowiązania do uzupełnienia braków formalnych pozwu oraz uiszczenia należnej od niego opłaty sądowej. Nie oznacza to jednakże, że samo doręczenie było wadliwe. Zobowiązanie zostało bowiem zgodnie z art. 135 § 2 k.p.c. przesłane na wskazany przez powoda adres skrytki pocztowej. Z adnotacji doręczyciela na przesyłce oraz w elektronicznym potwierdzeniu odbioru wynika, że dwukrotnie – 30 maja 2018 r. i 7 czerwca 2018 r. – w skrytce pocztowej powoda, pozostawiano zawiadomienie (awizo) o złożeniu w urzędzie pocztowym przesyłki sądowej zawierającej ww. zobowiązanie, po czym zwrócono przesyłkę do Sądu 15 czerwca 2018 r. Doręczyciel postąpił zatem zgodnie z ww. przepisem oraz § 6 ust. 1, § 7 ust. 3, § 8 ust. 2 pkt 1 oraz § 10 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 12 października 2010 r. w sprawie szczegółowego trybu i sposobu doręczania pism sądowych w postępowaniu cywilnym (tekst jedn. Dz.U. z 2015 r., poz. 1222), co uzasadniało przyjęcie, że powód został prawidłowo wezwany do usunięcia braków formalnych pozwu i opłaty sądowej od niego.

Prawdą jest, że adresat może za pomocą wszelkich środków dowodowych wykazywać, że awizowanego pisma sądowego nie otrzymał i o nim nie wiedział z tego względu, że nie dotarło do niego zawiadomienie o złożeniu tego pisma w urzędzie pocztowym. Rzecz w tym, że powód w rozpoznawanej sprawie ograniczył się wyłącznie do oświadczenia, że awiz nie otrzymał. W żadnym stopniu jednakże tego nie uprawdopodobnił, np.: przez przedłożenie dowodu reklamacji złożonej w urzędzie pocztowym w celu wyjaśnienia zaistniałej sytuacji oraz odpowiedzi urzędu pocztowego. Sam zatem ogólny zarzut, że awiza nie otrzymał nie mógł zostać uznany za wystarczającą podstawę podważenia skuteczności doręczenia zobowiązania do uzupełnienia braków formalnych pozwu oraz należnej od niego opłaty, a w konsekwencji nie mógł skutkować uchynieniem zaskarżonego zarządzenia.

W tej sytuacji Sąd Apelacyjny, na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. w zw. z art. 398 k.p.c., oddalił zażalenie powoda jako bezzasadne.

SSO del. Artur Żymełka SSA Roman Sugier SSA Elżbieta Karpeta